

NOVEMBER 1989
24 ÅRGANG NR. 4

DANISH WESTINDIAN SOCIETY
PROTEKTOR: HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN

Det handler om
ORKANER for me-
re end 200 år si-
den, for 73 år si-
den, og for godt
en måned siden.

Der er næsten ikke
en side, uden der
på en eller anden
måde nævnes or-
det **ORKAN**.

Hvad står **HUGO**
for? På øerne har
MAX ikke fået
blæst sin satiriske
evne omkuld. Se
side 4.

Medlemsmødet i november: Her puster **HUGO** igen! Side 3

100 MILLIARDER KRONER, sagde de i flimmeren i aftes, det er ligesom en slat penge. Det samlede beløb som følge af først HUGO og siden jordskælvet i San Fransisco, nå ja, de havde vist også taget skaderne ved olieudslippet i Alaska med. Noget at slås med i et land, hvor mange af os har særdeles gode bekendte, familie og venner. Svimmelende beløb, men jakkesættet, der fortalte, syntes beredt på det, for man ved jo, at den slags sker i USA.

Læs forresten i afsnittet om orkanen i 1916, hvor vor dagbogsskriver fortæller "nu er der ingen, der taler om orkanen mere.." og det er kun en måned efter.

I disse dage er det en måned efter HUGO's rasen i Vestindien. Vi taler om det stadig, men på det officielle plan på den anden side Atlanten er der næppe tvivl om, at det er jordskælvet, der trækker på opmærksomheden. Kun når der skal laves samlede tal, kan man tælle vore tre smadrede øer med.

Vi hører bare ikke en pind om, hvordan og hvor meget, der er satset på hjælp til opbygningen. Og man kan frygte det værste: At øerne bliver glemt og gent og igen kan kaldes Amerika's fattiggård, sådan som de blev det en gang i 30-erne, de Hoover besøgte øerne.

Vi fik at vide hos KTAS, at der var normale telefonforbindelser til St. Croix, men kunne ikke komme igennem alligevel. Vi måtte ringe til den anden side kloden til GUAM, hvor vores plejedatter kunne fortælle, at hun var blevet ringet op fra venner på fastlandet, der havde underretning om, at hendes mor var frelst og reddet, men at hendes huse var VÆK! - Hun blev reddet efter 5 timer under et bord sammen med barnebarnet i piskende regn, mens HUGO med sine 270 km i timen flåede alt op, ud og gennem huset. ALT er bare ødelagt - om ikke af blæsten, så af regnen. Kort sagt: Vi forstår nu, hvorfor telefonen ikke virker. Vi ville da gerne fortælle præsidenten, at vi har ondt af dem i Frisco, men hva' med vore cruzans?

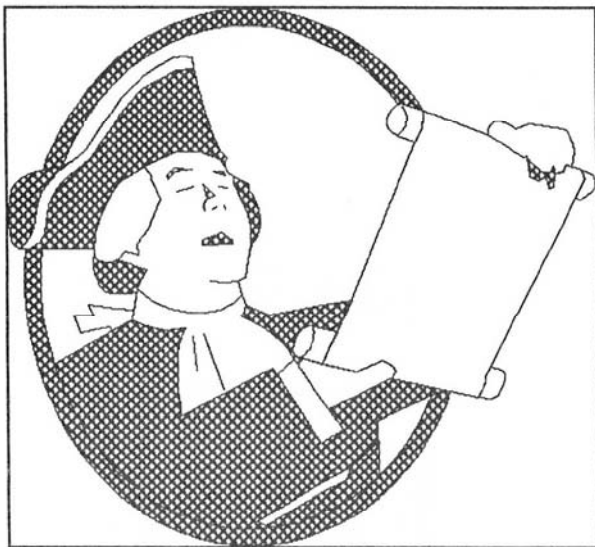
Venlig hilsen

Redaktion:

Journalist Ole Bidstrup
Lykkesholms Alle 2A, 4. sal
1902 Frederiksberg C.

Telefon: 31 24 10 20

Medlemsmøde

Fredag den 24. november
kl. 19.30
i Gl. Hellerup Gymnasium

Svanemøllevej 87, Hellerup.
(tæt ved Hellerup Station,
buslinie 1, 26 og 27)

Program

1. Bestyrelsen orienterer om orkanen HUGO
2. Kaptajn Ole Peter Nielsen.
Med "Danmark" på Vestindien.
3. Mødeudvalget serverer en let anretning

Pris: Kr. 40 pr. deltagende medlem, Gæstebilletter kr. 60,-

TILMELDING: BELØBET FOR DELTAGELSE SENDES PR. GIRO 6 68 04 02 TIL DVS MØDEUDVALGET, JAGTVEJ 215 A, 2100 KØBENHAVN Ø, SNAREST MULIGT OG SENEST 18. NOVEMBER.

MED VENLIG HILSEN OG PÅ GENSYN FRA

MØDEUDVALGET.

FORMANDEN HAR ORDET

Ved et mærkeligt tilfælde var sidste nummer af medlemsbladet netop i trykken med en serie dramatiske billeder fra 1916-orkanens ødelæggelser, da vi modtog de første alarmerende meldinger om orkanen HUGO's frygtelige hærgen i Vestindien. Vi håbede inderligt, at vore venskabsøer derovre var så små at

HUGO ikke ville få øje på dem, og så synes den netop at have udset sig St. John, St. Thomas og specielt St. Croix til et grusomt angreb, der ødelagde utallige hjem og officielle bygninger. En efterfølgende bølge af plyndringer og anden lovløshed krævede militær indgriben og undtagelsestilstand.

Mange bekymrede medlemmer har kontaktet bestyrelsen for at høre nyt om familie og venner, men vi har som alle andre haft problemer med at få nøjagtige efterretninger trods kontakt med USA's ambassade og ØK. Når alle telefonforbindelser er afbrudt, og alle har travlt med redningsarbejde og oprydning, er det vanskeligt at få tid til at tænke på orientering af bekymrede venner i det fjerne Danmark. Men få dage efter katastrofen sendte Nina York en rystende beretning til selskabet. Store værdier er ødelagt, vegetationen næsten udryddet, elektricitetsforsyningen stadig ude af drift. Genopbygningen vil kræve millioner af dollars.

Ved den ordinære generalforsamling 12. oktober, var der blandt deltagerne et udtalt ønske om, at DVS ved det førstkommande medlemsmøde skulle foranstalte en indsamling blandt medlemmerne. Selv om det kun vil være som en dråbe i et næsten bundløst hav, vil vi naturligvis efterkomme dette ønske.

Ved samme møde vil vi informere deltagerne om de oplysninger, som selskabet på det tidspunkt ligger inde med om HUGO og dens ødelæggelser på Virgin Islands. Derefter vil kaptajn Ole Peter Nielsen fortælle om sine oplevelser på skoleskibet "Danmark" under dets togter til Vestindien. Han er netop kommet hjem efter et privat besøg på St. Thomas, hvor han opholdt sig under orkanen, og han kan således også give en førstehandsberetning om ødelæggelserne derovre.

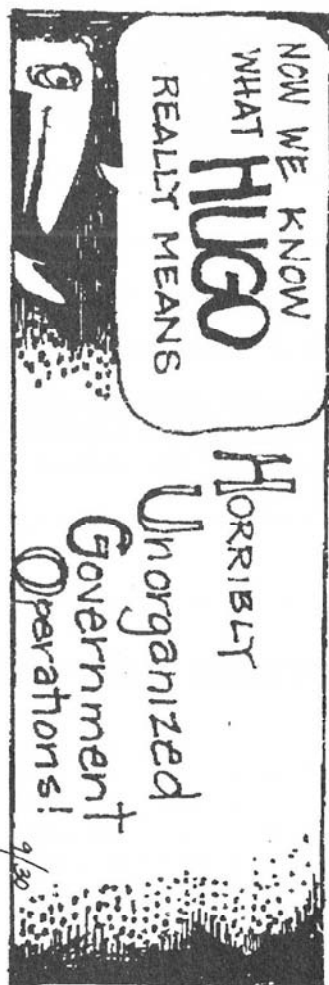
Trods det dystre oplæg regner vi med stort fremmøde den 24. november og beder indtrængende deltagerne respektere tilmeldingsfristen

af hensyn til tilrettelæggelsen af det efterfølgende traktament.

Med venlig hilsen og på gensyn
18. oktober 1989

Gunnar Thornval

MAX

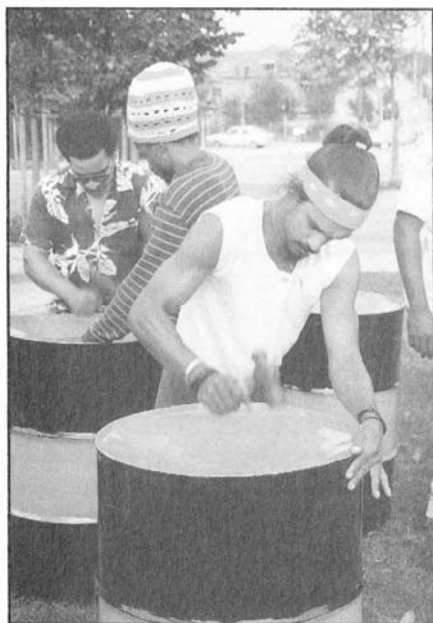

The Daily News, Saturday, September 30, 1989

Varme ståltønder fra St. Croix på besøg i Ballerup

af JØRGEN O. BJERREGAARD

Der er langt fra St. Croix til Ballerup. Dog ikke længere, end at Zodiac Steel Orchestra fra Frederiksted, St. Croix kunne deltage i Ballerup Festival 1989 fra den 1. til den 3. september i år.

Baga, Simba og Donald arbejder med tønderne (Foto: J.O.Bjerregaard)

The Zodiacs består oprindeligt af syv medlemmer, men kun fem kunne få fri, nemlig lederen "BAGA" alias Hillary Rezende, Gregory St. Cyr, Donald Ringham, Tyrone Ambrose og "SIMBA" alias Eustace Bailey.

Gruppen ankom allerede tirsdag den 22. august og rejste hjem torsdag den

7. september. Det blev til ialt 17 spændende dage i Danmark. I denne periode nåede gruppen at optræde ikke mindre end 19 gange. Et hårdt program, som gruppen tog afslappet og med vanlig vestindisk humor.

Sponsorer

Gruppens rejseomkostninger blev sponsoreret af det store elektronikfirma LK med et støttebeløb på 50.000 kr. Det største enkeltbeløb Ballerup festival nogensinde har modtaget. Og takket være Lufthansas chef i San Juan, Uwe Shaffer, lykkedes det at få gruppens instrumenter transporteret gratis frem og tilbage over Atlanten. Uwe Shaffer er i øvrigt dansk gift, taler perfekt dansk og har siddet som Lufthansas chef i Danmark, før han fik posten i San Juan.

Privat indkvartering

I Ballerup syntes vi, det var vigtigt, at vore vestindiske gæster lærte borgerne at kende. Derfor blev de fem steelband musikere indkvarteret i private hjem. 17 dage var naturligvis en lang tårn. Til gengæld fik værter og gæster rig lejlighed til at lære hinanden at kende. Alle er enige om, at det har været en pragfuld og enstående oplevelse at være sammen, og det var med vemod vi måtte tage afsked med dem. De var gået hen og blevet en del af familien. Der blev derfor ikke sagt farvel, men på gensyn til næste festival.

Fra olietønde til musikinstrument

Det siges, at det var amerikanerne, der var skyld i, at steelband musikken opstod. Da de efter 2. verdenskrigs slutning forlod deres base på Trinidad, efterlod de også en mængde tomme olietønder. En kreativ ung mand ved navn Winston Simon gik rundt og bankede på disse tønder og fandt derved ud af, at de kunne bruges som slaginstrumenter - eller som de senere blev kaldt **steel pans**. Fra Trinidad har steelband musikken siden bredt sig ud over den ganske jord og nu også helt til Ballerup.

For at spare transportpenge havde Zodiacs besluttet sig for at lave de store bas- og cellotønder her i Danmark. Dertil skulle de bruge 12 nye olietønder samt en 14 pundes bowlingkugle. Tønderne blev leveret kvit og frit at olieselskabet Texaco og bowlingkuglen af Rødovre bowlingklub. Baga og hans mænd havde ikke tid til at hvile - allerede to timer efter ankomsten var de igang med at lave instrumenterne. Først skulle tønderne udhamres med den tunge bowlingkugle, og det er helt sikkert, at ingen af gruppens medlemmer behøver at dyrke body building. Dernæst fulgte finpudsningen med håndhamre og mejsler. Senere blev tønderne hærdet over et bål og tonet. Efter 3 dages hårdt og koncentreret arbejde var instrumenterne færdige. Baga er en gammel ræv i faget. Han lavede sine første instrumenter for ca 30 år siden. Og siden da er det blevet til mange hundreder steel drums. Hvordan han gør det, er indtil videre en hemmelighed. **Jeg har det hele i hovedet**, siger han, når man spørger ham. Man kan håbe, at han i tide

forstår at lade sin viden komme på tryk, så andre kan få glæde af den.

Caribian Beach Party i Frederikshavn

Allerede for to år siden havde Vendsyssel Marimba- og Steelband sin første kontakt til Zodiacs, dog uden at det resulterede i noget konkret. Efter ønske fra Zodiacs kontaktede jeg i foråret 1989 lederen af Vendsyssel Marimba- og Steelband, Claus K. Jensen i Frederikshavn. Det resulterede i at Zodiacs blev inviteret til at besøge de gæve nordjyder. Formålet var først og fremmest, at det nordjydske steelband orkester gerne ville lære mere om steelband musik, samt at orkestret gerne ville besøge de vestindiske øer. Fredag den 26. august kl. 15.00 dampede to fuldt læssede busser afsted mod Frederikshavn med Zodiacs og deres instrumenter.

Lørdag formiddag spillede Zodiacs sammen med Vendsyssel Marimba- og Steel Band på Kallstorvet i Frederikshavn. Om eftermiddagen øvede de to bands sammen på Frederikshavn gymnasium. Om aftenen spillede de til Caribian Beach party i Stena Hotels tropiske badeland i Frederikshavn. Temperaturen i tropelandet lå på omkring 35 grader og påklædningen lød på let sommertøj eller strandudstyr. Gæsterne, der kom fra Danmark, Norge og Sverige nød de eksotiske toner iført så lidt som muligt. Og vestinderne følte sig helt på hjemmebane i disse omgivelser.

Besøget i Frederikshavn sluttede med en tur til Grenen og hermed havde vore vestindiske gæster, der i øvrigt frøs bravt, set det nordligste punkt i Danmark. Vendsyssel Marimba- og

Samspil mellem Zodiac Steel Orchestra og Vendsyssel Marimba- og Steelband i Frederikshavn. (Foto: Jørgen O. Bjerregaard)

Steel Band håber at kunne besøge øerne i 1991, og jeg vil gøre mit for at det kan lykkes.

Sponsorfest

Efter hjemkomsten til Ballerup stod nye arrangementer for døren. Optræden på skoler, semiarier og indkøbscentre. Ligeledes spillede gruppen til en stor fest hos sponsorfirmaet LK, hvor henvend 1000 gæster deltog. Det var en tak fra Zodiacs og Ballerup festival komite for sponsoreren.

Der var dog også tid til at deltage i selskabelighed. Det blev bl.a. til et dinner party hos Kitte Stolberg Drud i Bagsværd samt et party hos dette

blads altid beredvillige og gæstfrie redaktør, Ole Bidstrup.

Og var der tid i overskud hændte det, at gæsterne tog kokketøj på og invaderede vore køkkener for at lave rigtig vestindiske mad.

Ballerup Festival 1989

Højdepunktet var naturligvis gruppens deltagelse i Ballerup Festivalen, som i år havde omkring 1000 deltagere (32 internationale gæstegrupper) fra 19 forskellige nationer samt lige så mange lokale deltagere, altså henvend 2000 optrædende ialt og med 150 timers musik og underholdning.

Allerede onsdag den 30. august bestod gruppen sin ildtåb, da den

Simba gør sig klar til at gå under limbostokken i nederste position og med ild på midten. (Foto: Lone Nordberg)

deltog i et stort folκλοreshow i Balthorhallen. Fredag den 1. oktober var der åbning i Damgårdsparken med optræden på Estraden og i Skovteltet. Dagen efter deltog gruppen i det store festivaloptog som sluttede foran Ballerup rådhus. Om aftenen igen optræden i Damgårdsparken. Zodiacs satte prikken over i-et på festivalen med en forrygende optræden i Skovteltet, hvor det lykkedes at få kommunens populære borgmester, Ove E. Dalsgaard til at danse under limbo-stokken. Heldigvis er han en bedre politiker end limbodanser.

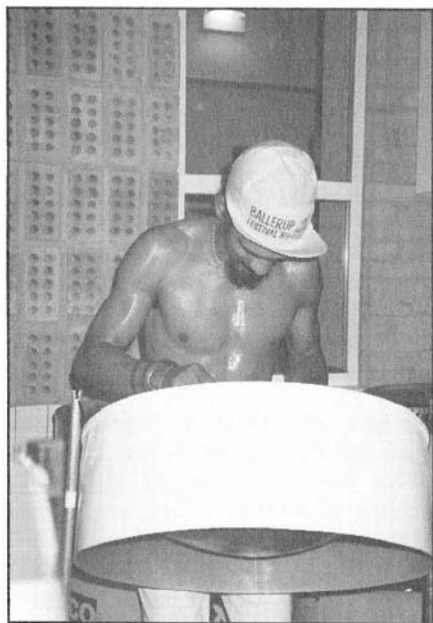
Gruppen nåede under sit ophold at blive uhyre populær. Især glædede publikum sig over det gamle Bob Marley nummer No Woman No Cry. Flere dage efter festivalen kunne man

høre folk gå og nynne eller synge denne melodi. Men også gruppens shownumre med limbostick dance og broken bottle dance formåede at rive publikum med. Mangen en ballerupper måtte erkende, at det er svært at komme under limbostokken, selv når den er placeret højt. Og der var ingen, som vovede at danse på de knuste glasskår.

Hjemrejse

Efter festivalen var der tid til et par dages afslapning sammen med værterne. Det blev bl.a. til en udflugt til Roskilde, hvor især vikingeskibsmuseet gjorde indtryk på vestinderne. De fortalte, at de var meget fascineret af vikingerne og deres både, og de var alle klar over, at det

var Leif den Lykkelige og ikke Columbus, der opdagede Amerika. I Roskilde domkirke var det kongesøjlen, der optog dem meget. Og de kunne slet ikke forstå, at vor nuværende dronning var så høj, som mærkerne på søjlen viste. De var også meget optaget af kong Frederik den 9.s og Charlotte Amalies gravmæler. Frederik den 9. fordi han var søens mand og Charlotte Amalie, fordi hun jo som bekendt har givet navn til hovedstaden på St. Thomas.

Donald i dyb koncentration ved sin steelpan. (Foto: J.O.Bjerregaard)

Hjemrejsen var ikke uden dramatik. I lufthaven i Kastrup kendte man ikke umiddelbart noget til aftalen med Lufthansa. Jeg blev derfor noget rød om ørerne, da jeg blev bedt om at betale omkring 5000 kr. for gruppens overvægt. Men efter opringtoner til bl.a. Lufthansas hovedkontor i København og i Frankfurt faldt alle

brikkerne på plads, og vi kunne ånde lettet op. Jeg ikke mindst, idet jeg ikke havde 5000 kr. på mig.

Gaven til Ballerup kommune

For Zodiacs var besøget i Ballerup en stor og spændende oplevelse. Gruppen blev så begejstret for opholdet, at den som en venlig gestus forærede borgmesteren og kommunen et komplet sæt steelband trommer. Gaven blev modtaget med glæde og nu arbejdes der på at få etableret et lokalt steelband, som kan spille sammen med Zodiacs ved næste Ballerup Festival i 1991.

Uro og ængstelse

Det var for alle værterne et stort chok af høre om orkanen "Hugos" ødelæggelser på de vestindiske øer, ikke mindst på St. Croix. Tankerne gik meget naturligt til vore venner, som vi lige havde taget afsked med. Det var i begyndelsen umuligt at komme i forbindelse med øerne, idet al telefonforbindelse var afbrudt.

Nu er de første breve dukket op. Og ødelæggelserne er åbenbart lige så omfattende, som vi frygtede. Heller ikke Zodiacs er gået ram forbi. Donald, Gregory og Simba har fået ødelagt deres hjem. Alle har de måttet undvære strøm, vand, mad og telefon. Der forestår nu et stort genopbygnings- og oprydningsarbejde efter katastrofen. Vi i Ballerup har sendt mangan en tanke til vore glade og sympatiske venner på St. Croix, og vi håber inderligt, at den gode og sunde vestindiske ånd vil overleve kaoset efter Hugo. Var der ikke så langt derover, havde vi gerne givet dem en hjælpende hånd med oprydningen.

DANSK VESTINDIEN SET MED UNGE ØJNE

Fra Søndre Skole i Viborg kommer her fortsættelsen af elevernes beretning om på besøget hos Good Hope School på St. Croix.

En dansk sløjdlærer, Louise Kjær, hjalp os under hele turen med at skabe kontakter. Bl.a. besøgte nogle af os Nina York, som vi beundrer meget for hendes store arbejde for bevarelsen af danske minder og for den imødekommenhed, hun viser danskere, som besøger St. Croix. Vi forstod, at hun havde lidt besvær med distribueringen af julemærket og vi håber nogle kan være hende til hjælp, så ikke disse smukke mærker igen skal ophøre med at udkomme. Vi havde medbragt bogen med Dronningens skitser og færdige arbejder, udgivet af Køge Museum, som gave, og vi foreslog hende at lade Dronningen tegne det næste mærke.

Mens vi var der, holdt man "Valentines Day", og mange af os oplevede at få kort, blomster og slik fra hemmelige beundrere.

Dagen efter blev der holdt karneval på skolen - en dag fuld af skæg og god mad. Vores tur indbefattede også et besøg på Henderson School. Det var en folkeskole med mange problemer. Umiddelbart kunne vi godt lide at være der. Alle børnene er farvede og mange talte ikke engelsk. De blev derfor undervist i to sprog i timerne. Der var ingen legeredskaber eller moderne hjælpemidler. De bar uniform og inden frokostudleveringen bad de en bøn hvor de takkede for maden. Vi lagde mærke til, at eleverne her var mere kontaktsøgende, og lærerne fortalte om de ufattelige

store problemer mange børn må slås med. 16-årige mødre er ikke ualmindelige og mange "Islandmen" praler af at have 15-20 børn rundt i byen. Den hjælp man får fra Amerika er "Foodstamps", som sagtens kan omstettes til særdeles usundt føde.

Skolesystemet med skiftende lærere hvert år og mange prøver, fungerer ikke for disse børn. Det man i et år kan hjælpe og rette op, bliver næste år igen spoleret, og mange kommer ud af skolen uden nogen videre kundskaber til stor arbejdsløshed. Man havde dog på denne skole, som er en af de bedste folkeskoler, specielle hjælpeklasser for adfærdsvanskelige.

Besøget på Whim Greathouse var også interessant og Telma i hendes flotte kostume viste os rundt. Vi smagte på Johnny Cakes, nogle brød som mændene fik med på rejser (Vi fik endda opskriften med hjem). Når de kom hjem fra den lange tur, med trætte hævde ben i støvlerne, satte de sig i planterstolen, som havde to høje benstøtter. Når hævelsen havde fortaget sig, kunne de sætte støvlerne fast og trække dem af.

Om søndagen var nogle af os i St. Anna, de indfødtes katolske kirke ved ruinerne af Barron Spot. Her var det nemt at blive grebet af dårlig samvittighed. Alle historiens rædsler, alle ugerninger begået mod de sorte vældede frem her i Guds åbne natur

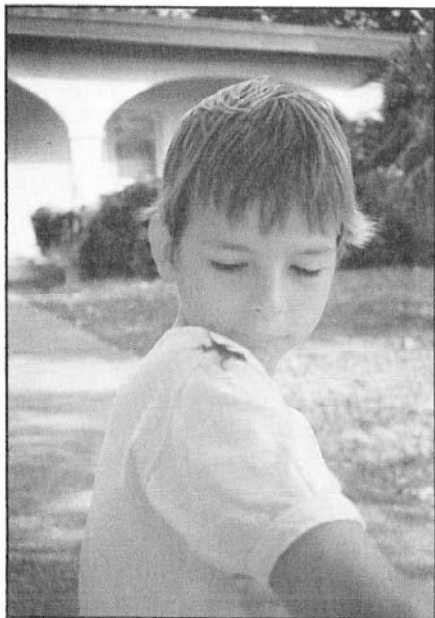

Her er klassen på vej op forbi Victor Borges hus i Christiansted

omkranset af ruiner af danske sukkermøller. Til toner så bevægende, de indfødtes vidunderlige stemmer, til klap og omfavnelser fik tårerne frit løb. Det var den største oplevelse af alle. Den katolske præst bad alle ægtepar rejse sig og blive genviet, og igen så vi, hvor få gifte par, der var her. Med det ønskede præsten at stoppe det gamle mønster på mangelkøneri, og igen og igen trak han ægtepar frem for at lade dem tale til menigheden. I kapellet fandt vi forøvrigt billedet af det sorte Jesus barn i armene af en sort Jomfru Maria. Ovenover hang dog i en lidt større udgave, den Hellige moder som vi kender hende. Uden for den Anglikanske kirke i Christiansted tæt på det berygtede kvarter Time Square

hang et stort krucifiks med den sorte Jesus.

Vi lærte hurtigt livet at kende på øen. På skolen lærte man at være præcis ellers havde man god tid. I husene vænnede vi os til firbenene. De lagde hovederne på skrå, når vi talte til dem og var os behjælpelige under jagten på myg. Sværest var det at spare på vandet, at huske ikke at trække i snoren efter hvert toiletbesøg. Børnene har mere respekt for deres forældre her end vi har. Hvis de endelig får lov til at gå ud om aftenen bliver de hentet af forældrene klokken 11. Vi blev alle forkælet og mødte stor venlighed blandt befolkningen.

Joachim er elev på Good Hope og den eneste dansker. Hans far sejler skibet "Elinor", som stævnedes ind i starten af filmen "Peter von Scholten".

En dag ramlede vi midt ind i en livlig diskussion mellem nogle rastafarians. Man var vred over den attitude de amerikanske turister viste befolkningen og det, som de regnede for deres land. Vi kunne ikke lade være med at blande os i diskussionen og fortalte at vi var danskere. Nogle råbte straks fy-ord om dette danske folk, som kun tænkte på profit, holdt slaver og solgte mennesker til USA. Efter en halv times snak fortalte de os dog, at danskerne var det folk, der havde gjort mest for dem, og de ønskede, at de stadig var under Danmark.

Har de læst "Clear de Road"?, Skolebogen som tidligere er blevet anmeldt her i bladet. Man fortalte os på

skolen, at den var blevet forbudt, fordi den er med til at ophidse til had mod danskere og europæere. Man var heller ikke begejstret for, at der for tiden afholdes "Black History Month" rundt på skolerne. Man forklarede os at man var bange for at et folk uden nødvendige kundskaber ikke var i stand til at se tidsforskellen i historien og lave nødvendige sammenligninger, men i stedet ville stille nulevende mennesker til regnskab for fortidens meriter. På Good Hope School gjorde man meget ud af at skrive om venskab og fred, og alle racer følte sig her som en stor familie.

I Christiansted nød vi alle de smukke gamle bygninger, men hvor er Folmer Andersen samlingen blevet af? Vi måtte nøjes med at kigge på billeder af den, for ingen vidste her, hvor den var. Man fortalte os levende om de danske soldaters liv i troperne. Vi havde læst at soldaterne blev valgt med stor omhu, her fortalte man at man måtte lokke bønder fra Jylland afsted. Der var planer om at forsøge at genskabe mere stemning på fortet ved at møblere i den gamle stil. Man havde også planer om at omskabe den nedlagte aluminiumsfabrik til en håndværkerskole. Den ide lød for os genial. I familien skulle husfaderen selv være smed, elektriker, murer og tømrer for at få reparationerne lavet, og med et skolesystem som forsøger at kvalificere alle til en universitetsuddannelse, som igen betyder at alle dygtige unge med ambitioner rejser fra øen, hvor mulighederne er så få, ville en håndværkeruddannelse give muligheder, også for dem, der måtte hav et indlæringsproblem.

Billede nederst er det sorte Jesusbarn fra St. Ann's

Øen synes at tiltrække gode kunstnere. Den sidste aften var vi inviteret til fernisering i Government House. Good Hope School stod for arrangementet. Og her mødte vi så High Society over en drinks og beundrede den usædvanlig høje kvalitet af billederne fra øerne. Desværre havde vi ikke penge nok til at købe disse billeder, som i motiver ofte viser gamle danske bygningsværker og maritime miljøer. Men måske kan vi med de kontakter vi fik åbne en udstilling herhjemme senere. Vi er sikker på at mange af jer vil være interesseret.

Sidst i februar var det rengøringsdag for øen. Alle som kunne drives ud for eks. fra skolerne deltog i arbejdet og sandt nok behøvede ingen at gå langt for at fylde poserne. Lad os håbe at denne dag vil gentage sig

eller resultere i omhu for den smukke natur.

Den 5. november er valgdag og måske skæbnedag for øerne. Her kan man nemlig stemme om selvstændighed. Mange udtrykte forfærdelse ved tanken, og mange ville flytte. Mange håbede at netop systemet med "Food-stamps", som ved selvstændighed uvilkårligt ville bortfalde, kunne få flertallet til at stemme for USA. De fleste vi snakkede med mente, at det lille samfund ikke kunne klare sig, hertil var senatet alt for svagt. Mange ting fungerer ikke. Hospitalet får ikke lovord med på vejen. Politiet påstod man var korrupt og fængslet kan kun tage de allerværste.

Kriminaliteten som vi i forvejen var blevet advaret imod mærkede vi kun i forbindelse med den beskyttelse der var af os og af hjemmene. Alle havde enten privat vagtværn, bidske hunde eller alarm. På Sprat Hall var der røveri mens vi var på øen. En dag ved stranden Sandy Point nord for Frederiksted fik vi politibeskyttelse hele dagen, og man fortalte at man fornylig havde fundet en død kvinde her, og på samme tid fandt man hendes ægtemand på stranden ved C'sted. Begge var fra Trinidad og man mente det var et tilfælde af obeah (Den form for Woodoo man dyrker her). Man fortalte os at der stadig findes meget overtro blandt den lokale befolkning, og vi hørte sjove historier i forbindelse med de gamle kirkegårde og fænomenet "Jumbies".

Som hædersgæster til den årlige "Agriculture & Food Fair" fik vi lejlighed til at hilse på guvernør Farrelly og bringe ham en gave fra Viborg. Vi hilste også på den øverste

Interiør fra Sprat Hall. I midten den lille havfrue.

inden for landbruget, præsidenten for universitetet og turistchefen. Inden vores tur havde vi undret os over at man ikke i højere grad udnyttede jorden bedre.

Vi havde læst at det var fordi sorte arbejdere forbandt alt arbejde med jorden som slavearbejde, men da vi tog derfra havde vi en lidt anden opfattelse også.

Vi mødte blandt andre en herlig finlænder som havde slået sig ned på øen og drev en frugtplantage. Han viste os her hvor håbløs situationen er.

Mens vi var der regnede det hver dag, men regnen gavnede ikke og bragte kun sygdomme til frugttræer-

ne. Vandet fordamper og den hårde vind tørrer ud. Uden kunstvanding er jorden ikke stort bevendt som landbrugsjord. En masse penge ofres på at bore efter vand. Bl.a. har Tony Ayer forsøgt sig i regnskoven uden held.

Vores beretning om turen bærer præg af en række forskellige oplevelser.

Vi har set de store problemer, der er at slås med her, men vores tur var på ingen måde præget af problemer.

Vi havde en pragtfuld tid og efterlod alle noget af vore hjerter der. Nogle af os har i sinde at modtage den invitation vi fik til endnu et besøg.

Vi har alle fået en oplevelse for livet og en fornemmelse af at vi faktisk godt kan klare os.

Nogle fik lært at tale cruzan, andre fik flettet håret in the cruzian way og alle lærte noget forskelligt og fik mange venner.

Ved afrejsen tog vi hawaii-blomster bag højre øre og fik mange kys og alligevel var det trist at sige farvel.

Hvor er det dejligt at være danskere når man besøger St. Croix.

Med venlig hilsen

9.b. og lærer Birgit Nielsen

Søndre Skole, Koldingvej 114

8800 Viborg, tlf. 06 62 09 33

MED VALKYRIEN I VESTINDIEN

I dette afsnit af underkanoner S. Chr. Jul. Nielsens dagbog, ført ombord i "Valkyrien" på togt til Dansk Vestindien, skal vi til St. Croix og St. Jan for at se, hvilke skader oktober-orkanen i 1916 har gjort.

12 oktober. I morges kl. 6 ankom vi til Frederiksted medhavende en del passagerer, men her stod så megen dønning, at de ikke kunne ilandsættes. Vi gik da nordom øen og ankrede mellem Buck Island og Christiansted, og landsatte passagererne her.

Bulletinen om orkanens hærgen på St. Croix er sikkert overdreven, ganske vist lå Frederiksted til dels skjult i morgendis, det øjeblik vi var der, men tilsyneladende havde byen ikke taget særlig skade, og heller ikke Christiansted synes at have lidt meget, i alt fald ikke nær så meget som St. Thomas. Deriomod har vegetationen det samme trøstesløse udseende her, alt grønt er afsvedet, og de nøgne træer står og stritter imod himlen, som bad de om atter at måtte få deres liv igen.

Fra St. Croix kom tre medlemmer af kolonialrådet ombord, de skal sammen med tre andre medlemmer, som vi har med fra St. Thomas, hjem til København i anledning af øsalget, og kl. 5.30 eftermiddag lettede vi og er nu på vej til Portorico med de nævnte medlemmer.

15. oktober. I løbet af natten tog vi en del ekstra proviant ombord, og tidlig i morges lettede vi og stod over til St. Jan. Her bragte vi proviant og en del tagbelægning i land til de skadelidte, endvidere var en af

vore læger i land og tilse syge og sårede. St. Jan, som før orkanen var den mest jomfruelige af vore tre øer, ser nu elendig ud, alt liv pisket af træerne, mange mennesker sårede og masser af huse og træer ødelagt. Ved mørkets frembrud lettede og stod ind til St. Thomas.

17. oktober. Nu er de i fuld gang med opryddningsarbejdet herinde i gaderne. Elektrikerne reparerer ledningsnettet, og mange steder er de i færd med at udbedre de værste skader på husene, men der er langt igen.

I morges lettede vi og stod over til St. Croix og gik til ankers udfor Christiansted. Her udlossede vi resten af vor beholdning af tagbelægningsmaterialer, medens vor dykker var inde og undersøge den gamle postskonnert "Vigilant", som under orkanen har slået sig løs og nu ligger sunket midt i indløbet til havnen.

"Vigilant", kendt gennem den sidste menneskealder af alle vestindiensfarere, skal være over 100 år gammel, og i sin ungdom har den gjort tjeneste som spansk sørøver-skib. Nu har den i mangfoldige år gået i post- og passagerfart imellem vore øer, havde lige fået en hovedreparation, og står nu på havbunden.

Sådan kunne orkanen i 1916 kaste rundt med husene, som var det lette byggeklodser - og så er der fri adgang, fra bunden af huset!

20. oktober. Efter at have landsat vores dykker, en løjtnant og to menige, som skal undersøge, om det er muligt at tage "Vigilant" op, lettede vi i morges og stod ned mod Frederiksted. Sidst vi var her lå byen i soldis, så at man ikke herudefra kunne overskue den skade orkanen havde forårsaget, men i dag, da den ligger i fuldt dagslys, ser man, hvor meget den har lidt.

Den smukke strandvej er næsten totalt ødelagt, flere af de maleriske forretningshuse, som med deres åbne søjlegallerier lå her og pyntede, ligger nu i grus. De smukke palmer langs stranden er tildels ikke mere, og man ser helt eller delvis afrevne hustage overalt, og dog er det sikkert det mindste, vi ser herudefra.

22. oktober. Vejret har i den seneste tid været uroligt, overtrukket og regnfuldt, men til gengæld synes det som om, det er blevet lidt køligere efter orkanen. Dog er der nede i skibet frygteligt varmt, altid har vi fyr under kedlerne, og dette i forbindelse med bageovn på forbanjerne og kabys på agterbanjerne gør, at her altid er utåleligt varmt "om læ".

I dag var jeg en tur i alnd, og der er ikke hyggeligt inde i Frederiksted, vel er den ikke nær så medtaget som Charlotte Amalie, men her er dog sket megen ravage på bygninger, og vegetationen er det gået hårdt ud over. Mange af de bedre huse i hovedgaden, som med deres pyntelige gallerier virkede såp dekorative, er slemt medtagne. Men dog har denne orkan ikke taget nær så slemt på Frederiksted, som den orkan øerne

Umiddelbart en solid bygning, men den kunne ikke klare orkanens pres.

blev hjemsøgt af i slutningen af halvfemserne.

Gaderne, som her ikke er brolagt, frembyder et slemt ufore, da vejret i den senere tid har været regnfuldt. Men når vi atter får varmt og fint vejr, vil det næppe vare længe, før Frederiksted igen har sit vante udseende.

24. oktober. I morgen lettede vi og stod over til St. Thomas, hvor vi fortøjede ved kulpladsen med middagstid. I eftermiddag har vi fyldt kul, og atter har skibet været over-svømmet af ca. 80 negerkvinder, som under den sædvanlige larm har svinget "Valkyrien" og dens indhold til med kulstøv, men det er jo noget, som vi ikke kan undgå. Det er en velsignelse, når den sidste kurv kul

er båret ombord, og vi atter kan få skibet gjort rent.

25. oktober. ORKANTIDEN OPHØRER MED I DAG. Dagen holdes hellig, forretningerne er lukket, og i kirkerne afholdes takkegudstjeneste. Desværre kan der ikke denne gang takkes for, at øerne er skånet af orkanen, den har lagt sin ødelæggende hånd på øerne herude som ingen-sinde før. Oprydning og udbedringsarbejderne går sin gang inde i byen, men det går langsomt.

28. oktober. Atter er vi på farten, i morges kl. 5 lettede vi og stod over til St. Croix og ankrede udenfor Christiansted. Chefen blev sat i land, men kom atter ombord ved middagstid. Vi lettede igen, stod ned til Frederiksted og gik til ankers. Her landsatte vi et detachement bestående

af en officer, en underofficer og 30 mand, som foreløbig har taget fortet herinde i besiddelse. Meningen hermed er at imødegå eventuelle uroligheder af negrene, når de på onsdag den 1. november forventelig i store skarer kommer ind til Frederiksted for at holde Liberty-dag.

Høsten er nu slut for denne gang, og arbejdskontrakterne imellem planterne og deres sorte arbejdere er udløbet, og vi er meget spændt på, hvad der nu vil ske. Imens venter vi med længsel på løsningen af det vestindiske spørgsmål, er vi købt eller solgt? Slår befrielsens time snart for os?

31. oktober Er vejret herude rent af lave? Efter programmet ophører orkantiden den 25. oktober, men regnen har strømmet ned de sidste dage, så det er en gru, hele skybrud, og så i timevis. I dag har vejret været nogenlunde, solen har skinnet, og vi har atter haft fornemmelsen af at være under tropesol.

3. november. Dagen i forgårs forløb i al fredelighed. Negrene holdt Liberty-Day og drog i store optog rundt i byen med musik i spidsen og masser af små dannebrogslag. Negerføreren Hamilton Jackson holdt om formiddagen møde herinde på fisketorvet, og om eftermiddagen var han inde i Christiansted og holdt møde der.

I morgen skal vi igen herfra og over til St. Thomas. Øvelser og eksercits er for flere dage siden helt indstillet her ombord, og tiden går med rengøring, skibsarbejder af forskellig art og ellers - med at få dagen til at gå! I dag havde dog mandskabet et kvarters fritstående øvelser efter middagshvilen.

Selv et skib af stål kan, når orkanen raser, bringes helt ud af sit rette element. Skibet står her helt oppe på stranden.

8. november - ET ÅR. I dag for et år siden hejste vi kommando, næppe mange af os troede vel på, at vi skulle holde årsdagen herude. Nå, året er jo efter omstændighederne gået godt og fredeligt for os. De første måneder herude havde nyhedens interesse, og da vi havde været ude det halve år, var vi så temmelig sikre på, at vi nu skulle hjem og holde dansk sommer. Men forholdene artede sig anderledes, rygterne om øernes salg dukkede op, og efterhånden som sagen udviklede sig, og det blev en kendsgerning, at det virkelig var alvor med ø-salget, ja, så indså

vi jo nok, at der ingen udsigt var til hjemrejse, førend der forelå et resultat, og dette resultat imødeser vi nu med længsel.

Det bliver en rekord-tur, måske i dobbelt forstand. Det er sikkert mange rå siden, at et dansk orlogsskib har opholdt sig så længe herude, som vi nu allerede har, i al fald er det ikke sket i de sidste fyrretyve år, og enden er ikke endnu, og bliver øerne solgt, ja så bliver "Valkyrien" sikkert det sidste danske orlogsskib, som viser vort flag herude ved vore - endnu vore - skønne vestindiske besiddelser.

Sidste nat havde vi et skybrud så voldsomt, som ikke er kendt herude i mange tider, og de arme beboere i de ødelagte huse er meget ilde faren. Ganske vist er der i den forløbne måned arbejdet med udbedring af de værste skader, men der mangler meget. Særligt den ubemidlede del af befolkningen, og det er langt den overvejende, døjer sikkert ondt under de uheldige vejrforhold, som snart er stående herude, og levede de ikke under det milde himmelstrøg, så var forholdene simpelthen fortvivlende.

Ombord går livet sin skæve gang, mandskabet, hvoraf flere har ligget inde snart to år, er selvfølgelig kede af det og viser det på mange måder. Vi andre er naturligvis også kede af det, men må bare ikke vise det. Det er os alle en trøst, at vi har været den længste tid ude - forhåbentlig da! I morgen skal vi over til kajen og fylde kul.

12. november, søndag. I dag har vi været en tur til St. Jan. I morges hentede vi fra land guvernementssekretær Baumann, ingeniør Philipsen og en katolsk biskop, og med disse lettede vi kl. 7 og stod over til St. Jan og gik til ankers i Koral Bay. Her gik chef-guvernøren, den ene af vore læger og vore passagerer i land, jeg antager som en slags velfærdskomite for at besøge og gøre overslag til udbedring af orkanskadene. Kl. 5 eftermiddag kom de alle ombord, vi lettede og stod tilbage til St. Thomas, hvor vi ankrede kl. 7 aften. Vejret er blæsende, men for en gangs skyld fin stjerneklar himmel.

17. november. De forløbne dage er gået med skibsarbejder af forskellig art.

Regn og sol, særligt det første, har i den sidste måned gjort underværker og atter klædt øerne i grønt. I alt fald set på afstand har de atter antaget deres frodige udseende, omend langtfra som før, og særligt palmerne står endnu forpjuskede og venter på nye skud.

Udbedring af skaderne på huse og veje skrider støt men langsomt frem. Orkanen omtales overhovedet ikke mere.

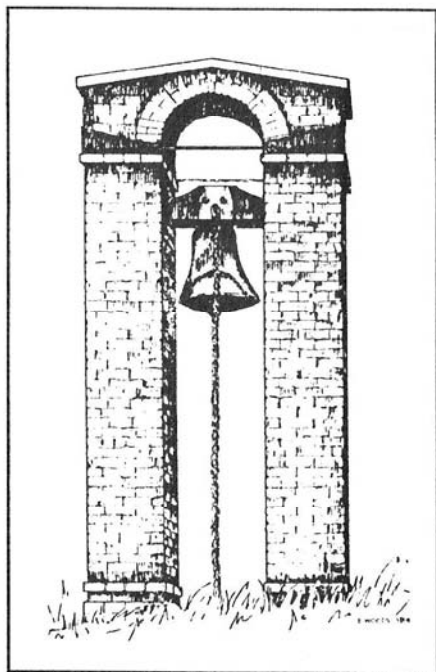
Fortsættes i næste nr.

Billederne er også til dette afsnit venligst udlånt af Holger Philipsen, hvis familie var på St. Thomas, da orkanen rasede i 1916.

Historiske orkaner

AF ERIK GØBEL

Netop i de dage i september i år, hvor vi i presse og på TV ængsteligt fulgte orkanen Hugos hærgen blandt andet på Virgin Islands, og hvor ens bekendte derovre ringede midt om natten dansk tid fra interimistisk indrettede telefoner for at fortælle, at de selv heldigvis havde det godt, men deres ejendom var stærkt beskadiget. Netop i de dage traf jeg tilfældigt på nedenstående beretninger fra to tilsvarende katastrofesituationer for et par hundrede år siden.

New Herrnhut Moravian Church.

I anden halvdel af 1700-tallet, netop hvor den florissante danske koloni-handel virkelig blomstrede, hjemstøgtens vore vestindiske øer af to frygtelige orkaner, nemlig i 1772 og 1785. Både samtidige avisreportager og de forholdsvis nøgterne officielle beretninger fra øernes øverste embedsmænd hjem til myndighederne i København taler deres eget klare sprog. Samtidig understreger de det faktum, at nok kunne man hurtigt skabe sig en formue i Dansk Vestindien på den tid; men faren for pludselig ruin lurede tæt under succesens overflade.

Det var bestemt ikke for ingen ting, myndighederne allerede tidligt i den danske tid officielt fastslog orkansæsonen. Den indledtes hvert år den 25. juli, som blev erklæret for særlig bededag. Orkansæsonen afblæstes tre måneder senere, idet den 25. oktober var en højtidelig taksigelsesdag overalt på Jomfruøerne.

Ekstrakter af embedsmændenes beretninger ligger i Rigsarkivet i General-toldkammerets arkiv i gruppen af "Diverse vestindiske og guineiske sager" i pakken med "Historiske, statistiske og topografiske efterretninger om de vestindiske øer 1759-1785". Avisen "Royal Danish American Gazette" findes på Det kongelige Bibliotek.

De gamle skrifter gengives i det følgende med moderniseret retskrivning og tegnsætning. Mine enkelte

forklarende bemærkninger er anbragt i parenteser.

Orkanen i 1772

Allerede dagen efter orkanen skrev generalguvernør Ulrich Wilhelm Roepstorff til Generaltoldkammeret i København. Han var uddannet som søofficer, men kom faktisk hele sit liv til at beskæftige sig med Vestindien, som officer, skibsreder og købmand og som lokal embedsmand med residens på St. Croix.

"Ejlandet St. Croix fristede natten mellem den 31. august og 1. september en skrækkelig orkan, der begyndte klokken 7 og endte klokken 3 og stormede med en rasenhed, hvis lige ingen kan erindre sig.

"I byen Christiansted lå mere end de halve våningshuse ganske nedblæst, og de, som blev stående (hvoriblandt de kongelige bygninger), havde lidt en betydelig skade. Mange familier blev ikke alene husvilde, men tabte endog alt, hvad de ejede. En mand kendte næppe pladsen igen, hvor hans hus havde stået; og de levninger, som under ruinerne kunne opsamles, var næsten ganske bedævede. Intet negerhus i hele landet blev sparet - og næppe hvert andet våningshus. Mange møller, koge- og kyrchuse blev nedblæst, og alle uden foregående reparation gjort ubrugbare. (Efter presning af sukkerrørene i møllen kogtes saften i kogehuset, herefter kom den stærkt koncentreret saft over i store fade i kyrehuset, hvor siruppen dryppede af og det brune råsukker blev tilbage).

"I byen Frederiksted er de fleste huse ganske ødelagt og efter beret-

ning over 500 mennesker (blanke og negre) blevet et offer for orkanen. Mange høveder og alt landets småkvæg blev ødelagt.

"I havnen (i Christiansted) lå alle fartøjer tillige med Hans Majestæts armerede bark på land. De på ronden ved Vestenden (Frederiksted) liggende fartøjer er ikke alene løbet på land, men endog næsten sønderslaget. Kaptajnerne Kaas og Froholdt, som for Hans Majestæts regning havde sukker inde (den første 187 fade og den anden 212 fade), forliste ganske, og Froholdt omkom i stormen.

"Sukkerne på marken blev meget beskadiget, og de indianske frugter, som voksede over jorden, med rod oprykket."

Et par dage efter generalguvernøren, nemlig den 5. september 1772 fik sekretæret på St. Thomas affattet følgende beretning om den skete skade på denne ø.

"Orkanen begyndte den 31. august om eftermiddagen og sagtnedes først den 1. september om morgenen klokken 5 - og kontinuerede til om aftenen med temmelig blæst, megen regn og stærk torden, som slog ned og beskadigede en af de reformerte præsters hus og møbler.

"Den 3. dennes omkastede orkanen i de første 12 timer mange huse i byen (Charlotte Amalie) og beskadigede de fleste. Tilmed steg søen overordentlig højt og bortskyllede alt, hvad som forekom, kastede alle fartøjer på land (2 undtaget) og berøvede mange mennesker livet. Våningshuse, koge- og kyrchuse, magasiner og negerhuse blev ganske

Kongensgade 30, Hotel 1829

omkastet. Sukkeret på marken blev meget beskadiget, og negrenes markfrugter meget ødelagt.

"Af det, som blev beskadiget af kongens bygninger, var det store pak- og varehus det betydeligste, som søen borttog den ene ende af og bedærvede en del af provisionerne. Toldboden blev ødelagt, og pakhusvaghuset mistede sit tag.

"Skaden for Hans Majestæt i Cruz Bay (på St. Jan) var ikke stor og bestod mest i nogle gamle plankehuses fordærvelse. Omkring på landet var alle sukkere beskadiget og mange rent ubrugbare."

I et brev af 3. september 1772 til Generaltoldkammeret kunne generalguvernøren melde, at begge forterne på St. Croix, dog navnlig Fort Christiansværn i Christiansted var ganske ødelagt.

I den officielle engelsksprogede avis "Royal Danish American Gazette", som udkom på St. Croix den 9. september 1772, finder man følgende dramatiske beretning under overskriften "A Faint Description of the St. Croix Hurricane". Hvem forfatteren er, vides ikke.

"On the 31st August came on the most dreadful hurricane known here

in the memory of man. The unborn child must feel its effects. A true description of it, if a true one could be given, would seem rather poetical than historical, fictitious than real. It equalled in violence the memorable gale, that shook Antigua on the 8th September 1751. I can vouch for the fury of either, for I have felt both.

"Like that it began about nightfall, and blew like great guns, for about six hours, save half an hour's intermission. All our shipping were drove on shore, many of the buildings in town and country shattered to pieces. The whole frame of nature seemed unhinged and to hang tottering to its fall. The enraged elements portended death and destruction to animals and vegetables, terrifying even the just, for who could stand undisturbed amidst the rains of a falling world?

"The loud roaring of the billows, dashing against our reef, the frequent slashes of lightning and balls of fire discharged from the artillery of the sky, brighter and faster than the nightly batteries before a beleaguered town, might give some idea of the Day of Judgment, when the last loud trumpet's dreadful sound shall rouse the nations under ground. Many perished in the seas, many on shore, and others survived to see themselves ruined in a night.

"The face of this once beautiful island is now so calamitous and disfigured, as would beggar all description, was I to glean all the languages of the Tower of Babylon for words.

"A few such events would ruin us in temporals, but help us in spirituals, and make us fit for the King-

dom of Heaven. For the Turk, the Jew, the Atheist, the Protestant, and Papist would join us in unanimous prayer to appease the Lord of Hurricanes."

Desuden opregner avisartiklen, for Christiansted alene, følgende dræbte: 7 hvide, 3 frinegre og 6 slaver. Desuden var 2 hvide og 4 slaver hårdt såret, "besides many bruised and slightly wounded".

Af samme avis ses også - jævnfør fængselsflugten i forbindelse med orkanen i år - at to arrestanter under orkanen er flygtet fra fangenskab på Fort Christiansværn.

De første offentlige auktioner over vragslæde skibe skulle ifølge avisbekendtgørelser finde sted allerede få dage efter den 9. september; medens en auktion over 30-40 marknegre ikke ville blive afholdt den 10. september som planlagt, men i stedet blev "put off unto further, in regard of the general distress of this island".

Derimod vejrede en vis James Pater-son i Water Guttet morgenluft for sin forretning og indrykkede en annonce, hvori han anbefalede sig med "house-building and repairing in all branches in town or country".

Da de samlede materielle skader senere blev gjort op, beløb de sig alene på St. Croix til det formidable beløb af 1.911.651 rigsdaler og 56 skilling vestindisk kurant. Heraf tegnede de kongelige bygninger og forter sig for omkring 46.000 rigsdaler, byen Christiansted for 181.000 og Frederiksted med La Grange og La Princesse for 77.000 rigsdaler, medens de resterende 1.600.000 rigsdaler

udgjordes af skader på øens private plantager.

Orkanen i 1785

Mindst lige så galt gik det, da en virkelig orkan påny ramte de danske øer i Caraibien i 1785, navnlig gik det ud over St. Croix. Fungerende generalguvernør på det tidspunkt var Heinrich Ludwig Ernst Schimmelmänn, nevø af den berømte skatmester H. C. Schimmelmänn og en særdeles erfaren administrator, som havde været på øerne siden 1768. Hans beretning til Generaltoldkammeret om ødelæggelserne på St. Croix lyder som følger.

"Den 25. august 1785 blev St. Croix overfaldet af en overmåde hård orkan. Efter at det den 24. havde blæst stærkt, rejste der sig den følgende nat en stærk storm ledsaget af megen regn. Og morgenen af den 25. udbrød orkanen og rasede med gruelige kræfter, især om middagen fra klokken 12 til 3.

"Den i året 1772 opvakte måske mere skræk, da det stærkeste af den indfaldt om natten. Men denne har været mere ødelæggende, når man vil dømme efter dens virkninger - og tillige tage i betragtning, at de fleste bygninger på St. Croix er nu langt stærkere og med mere omhyggelighed opført, end de var i året 1772; og desuagtet har de lidt særdeles meget. Mange af de mindre stærke er nedblæst og flere for en tid gjort ubrugelige.

"Dog har Christiansted i det hele sluppet bedre end landet, hvor alle negerhuse næsten uden undtagelse er nedkastet. Tabet af negre og kreatu-

rer kan endnu ikke bestemmes; men udsigten til den kommende sukkerhøst er meget sørgelig, da de fleste sukkerrør er brækket.

"Det syn, som havnen fremviser, er skræksomt. Ikke et eneste fartøj har været i stand til at holde sig for sine ankre; de er alle kastet på land og således tilredt, at meget få af dem kan igen sættes i brugbar stand. Kongens bark har lidt så meget, at det er uvist, om den kan tage mod reparation."

Den såkaldte vestindiske regering rapporterede nedenstående om den netop overståede orkan.

"Den 25. august 1785 blev St. Croix hjemstøgt med en farlig orkan, som vel ikke var så varig som den af 1772, men i en tid af 2 timer mere streng end den, landet undergik i bemeldte år.

"Den skade, som ved denne orkan er forårsaget, lader sig endnu ikke med nogen tilforladelighed bestemme. Dog er denne gang langt flere sukkerværker og anseelige store huse (foruden mangfoldige små) ødelagt end i den forrige.

"De kongelige bygninger har, så vidt man kan skønne, ej lidt betydelig skade. Christiansteds hospital har tabt sin hele indhegning; men af Frederiksteds hospital er ej det mindste spor tilovers. På dette sidste sted har også toldkammeret lidt skade. Vagthuset på Sydside Vagthuspynt er aldeles borte. Det meste af den danske og den hele engelske kirke er nedfalden.

"Alle i Christiansteds havn liggende store og små skibe blev sat på land, hvoriblandt kaptajnerne Kock,

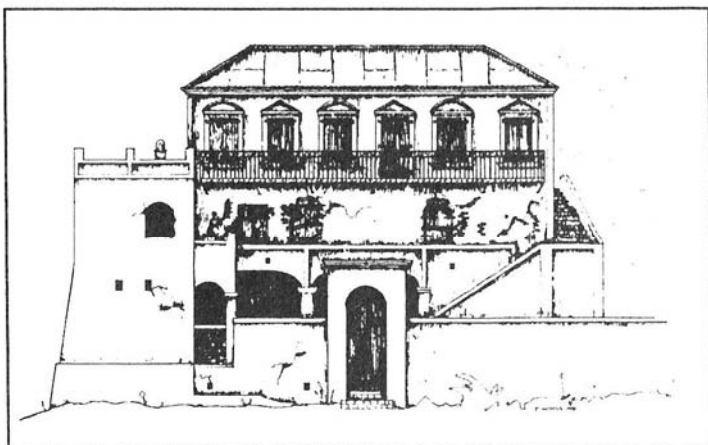
Soltwedel, Didrichsen, Soelberg, Albert Petersen, From og Hammer (alle) fra København og tildels ladet. Desuden Thomas Christopher fra Frederikshald, Randulf fra Christiansand og Gloersen fra Bergen samt Lorentzen fra Flensborg, hvilken sidste var

fuldt ladet og sejlfærdig. Af fornævnte skibe menes Didrichsens, Froms og Lorentzens at være forloret. Den kongelige transportbark "Grev Rewentlov" vil ej heller efter al anseende kunne sættes i stand.

"Med denne bark er tillige fæstningens hele krudtbeholdning (formedelst bedærvelse af søvand) gået forloret, da barken i anledning af krudttårnets reparation havde samme inde."

Efterskrift

I foregående nummer af medlemsbladet kunne man læse underkanoner S. C. J. Nielsens dagbogsberetning om, hvordan han ombord på krigsskibet Valkyrien oplevede den ødelæggende orkan i 1916, lige inden Danmark solgte de tre øer til USA. Beretningen var illustreret med en række interessante samtidige fotografier.

Nørregade 5

Selv om rapporterne fra 1772 og 1785 (og til dels 1916) navnlig koncentrerede sig om at beskrive skaderne på offentlig dansk ejendom, er det tydeligt, at de solide danske stenhuse på øerne tålte orkanernes styrke bedre end de fleste andre bygninger. Ganske det samme har man oplevet i år under Hugos fremfærd, hvor det er gået værst ud over moderne betonkonstruktioner, medens de efterhånden gamle bygninger fra dansketiden har klaret sig forbløffende godt.

Samtidige billedlige gengivelser af resultaterne af orkanernes hærgen på øerne i 1772 og 1785 findes vist ikke.

I stedet har vi benyttet lejligheden til at gengive nogle af de mange smukke tegninger af bygninger fra før 1837, som findes i den netop udgivne bog af Edith de Jongh Woods: "The 3 Quarters of the Town of Charlotte Amalie" (Mapes Monde Editore, Rom & London & St. Thomas, 1989).

Erik Gøbel

DVS's ordinære generalforsamling

blev holdt torsdag den 12. oktober 1989 kl. 19 i sparekassen SDS's lokaler, Trommesalen 2, København V.

DAGSORDEN:

1. VALG AF DIRIGENT.
2. FORMANDS BERETNING (GUNNAR THORVAL)
3. BERETNING FRA MØDEUDVALGET (CHRISTIAN MYGIND SØRENSEN)
4. BERETNING FRA REJSEUDVALGET (EDITH TORP)
5. BERETNING FRA UNGDOMSUDVALGET (JOHN DYBART)
6. FORELÆGGELSE AF REGNSKAB SAMT STATUS (KNUD LUND PETERSEN)
7. MEDLEMSKONTIGENTET (KNUD LUND PETERSEN)
8. VALG TIL BESTYRELSEN.
FØLGENDE MEDLEMMER ER PÅ VALG:
EDITH TORP
HENNING HENNINGSEN
CHR. MYGIND SØRENSEN
ERIK THORVAL
GUNNAR THORVAL
9. VALG AF REVISOR
10. MEDLEMSBLADET (OLE BIDSTRUP)
11. EVENTUELT.

Aftenens vært Knud Lund Petersen bød velkommen til de ca. 40 fremmødte medlemmer.

Ad 1. Efter forslag fra bestyrelsen blev Chr. Mygind Sørensen valgt til dirigent.

Chr. Mygind Sørensen takkede for valget og konstaterede, at generalforsamlingen var lovligt indkaldt.

Ad 2. Formanden, Gunnar Thornval, indledte med mindeord for Eva Ganneskov, Inger Zangenberg og Einar Kirk, fremtrædende medlemmer af selskabet, som i det forgangne år er døde. Også på øerne har selskabet mistet gode støtter ved bortgangen af Hein Christensen, Niels Korst og Holger Thorsøe. Forsamlingen mindedes stående de døde.

Orkanen Hugos hærgen på øerne i midten af september 89, har rystet os alle. Trods kontakt til USA's Ambassade og ØK haves endnu ikke nøjagtige efterretninger om skadernes omfang. Pr. brev har Nina York beskrevet ødelæggelserne, samt at de historiske bygninger har klaret sig bedre end de moderne.

Festival 89 blev, som håbet, vellykket. Kun modtagelsen i Gammel Dok var mislykket, væsentligst p.g.a., at gæsterne kom i to hold. Programmet var varieret og, ligesom den festlige middag i Odd Fellow Palæet, velbesøgt.

Der rettes en tak til Københavns bystyre, Apotekerforeningen og Turistforeningen for deres bidrag under festivalen, samt til Edith

Torp, det øvrige festudvalg og de mange værter, der var med til at gøre Festival 89 vellykket.

Omkostningerne for Festival 89 blev ca. 100.000 kr.

Det er planen at udgive et fotohæfte om festivalen og egnede fotografier modtages.

I sæsonen er, på Gammel Hellerup Gymnasium, afholdt 3 velbesøgte medlemsmøder. Foredragsholdere og hjælpere ved møderne takkes for deres indsats.

Jens Willumsen, Lars Hein Hansen og Ole Bidstrup arbejder på et musikprojekt "Culturel music in the Virgin Islands from Slavery to Soca", de har søgt støtte fra 41 fonde og pengeinstitutter, men desværre indtil nu resultatløst.

Ved det årlige konsulatmøde i udenrigsministeriet, blev Den danske Kirkegård på St. Thomas diskuteret med generalkonsul Jahn. Kirkegården kan formentlig bevares intakt, ved at der dannes en fond på St. Thomas, som skal stå for driften.

Slutteligt takkes medlemmerne og bestyrelsen for inspirerende samarbejde i det forløbne år.

Da der ikke var spørgsmål fra forsamlingen, konstaterede Chr. Mygind Sørensen, at beretningen var godkendt.

Ad 3. Der er afholdt 3 velbesøgte medlemsmøder i sæsonen 88/89.

Denne sæsons møderække indledes den 24. november, med kaptajn O.P. Nielsens foredrag: "Med Danmark på Vestindien". Ved mødet vil der endvidere blive berettet om orkanen Hugos hærgen.

Christian Mygind Sørensen takkede mødeudvalgets medlemmer for godt samarbejde og medlemmerne for god ånd.

Der var ingen spørgsmål fra forsamlingen og beretningen godkendtes.

Ad 4. Efter måneders forarbejde startede Festival 89 den 30. juli. Af de gæster, som var ventet, kom desværre ikke alle. Uden forudgående varsel udeblev 4 og andre 4 havde annulleret turen 14 dage før festivalen. Ud af 100 inviterede kom 65, 43 fra St. Croix og 22 fra St. Thomas.

Det blev en vellykket festival, hvilket værterne takkes for. De takkes også for, at de kom til de aftalte tidspunkter.

Iøvrigt takkes alle, der har ydet en indsats for rejseudvalget i det forløbne år.

Bent Petersen: Hvorfor kom der kun 65 af 100 inviterede?

Edith Torp: Bl.a. angst for flyvning p.g.a. terrorisme.

Grethe West: Der var ikke betalt løn til kommunalt ansatte på St. Croix, hvorfor de ikke havde penge til rejsen.

Svend Boye Nielsen havde 4 gæster fra St. Croix og af dem fået indtryk af, at interessen for venskabsforeningerne på øerne er dalende.

Bent Petersen opfordrer til, at der gøres noget for at øge interessen på øerne, f.eks. ved at øge kommunikationen med et blad, måske vores?

Christian Linde, som ikke havde nogle gæster boende, men deltog i og holdt selv selskaber under festivalen, tilsluttede sig Edith Torps vurdering.

Gunnar Thornval oplyste, at der, hvergang bladet udkommer, sendes 50 eksemplarer til øerne.

Jørgen Bjerregaard havde haft 5 vestindere fra et steelband boende i 17 dage, de var begejstrede og ville søge medlemskab i Friends of Denmark.

Chr. Mygind Sørensen takkede for indlæggene og beretningen vedtoges.

Ad 5. I John Dybarts fravær afgav Erik Thornval beretning.

Ungdomsudvalget medlemmer er John Dybart (formand), Erik Tormod, Anne-Lise Agerskov og Erik Thornval.

Udvalget har holdt 5 møder og her taget sig af forskelligt konsulentarbejde, samt lavet forberedelser til aktivitet under festevalen. Desværre måtte kanoturen og ungdomsfesten aflyses p.g.a. for ringe tilslutning fra dansk side (kun 1 tilmelding).

Claudia West og Svend Boye Nielsen fandt, at grunden til den ringe tilslutning til de 2 arrangementer, var den, at tilmeldingerne skulle gives før, man kendte sine gæster og deres ønsker. Claudia West foreslog derfor satsning på spontane arrangementer.

Erik Thornval svarede, at af hensyn til planlægning og udgiftsbegrænsning, må deltagerantallet kendes på forhånd.

Arne Meinertz Knudsen foreslår indført et mindre kontingent for unge, dels for at få dem registreret og dels for at de skal føle et nærmere tilhørsforhold til selskabet.

Gunnar Thornval svarede, at sidstnævnte forslag ville blive viderebehandlet i bestyrelsen.

Ole Bidstrup finder ikke, at problemet med manglende interesse blandt de unge er stort her. På øerne er det stort, fordi mange unge rejser væk fra øerne og fordi optagelsesbetingelserne til søsterforeningerne er for strenge.

Birkov-Andersen citerede fra en af festivalens formandstaler, holdt af Ilja Benjamin fra St. Thomas, at de ønsker at arbejde for øget tilslutning fra ungdommen.

Beretningen godkendtes.

- Ad 6. Knud Lund Petersen henviste til det i DVS-bladet, årgang 24, nr. 3, side 29 offentliggjorte regnskab og konstaterede en mindre medlemstilbagegang og et mindre underskud.

Søren Laub: Hvor stor er kassebeholdningen? I følge lovende må der maksimalt være 300 kr.

Knud Lund Petersen: Der er ingen kassebeholdning, midlerne trækkes, p.g.a. den lette adgang, direkte fra kontoen i SDS.

Karl Ryfner efterlyser, ligesom sidste år, rejseudvalgets regnskab.

Chr. Mygind Sørensen: Hvert udvalg fører et separat regnskab, der skulle hvile i sig selv, hvorved deres aktiviteter økonomisk kun belaster de medlemmer, som deltager i aktiviteterne.

Gunnar Thornval pointerede, at der findes en rejsekasse under DVS, som ikke må forveksles med Dansk Vestindisk Fond, der har egen bestyrelse og er helt adskilt fra selskabet.

Else Møller vil vide hvorfra midlerne i rejsekasse er kommet.

Karl Ryfner finder, at det er i orden at holde regnskaberne hver for sig, bare de offentliggøres.

Bent Petersen finder, at regnskabet er gennemdiskuteret, men opfordrer bestyrelsen til, at ændre offentliggørelsesformen.

Gunnar Thornval: Midlerne i rejsekassen stammer fra overskud fra sidste rejse til øerne, som var belagt med et ekstra beløb, netop til indsættelse i rejsekassen, til dækning af udgifterne under næste festival her i landet. Lover, at rejse- og mødeudvalgskassernes regnskaber vil blive offentliggjort i medlemsbladet efter nytår.

Udenfor referat diskuteredes Dansk Vestindisk Fond.

Regnskabet godkendes.

- Ad 7. Bestyrelsen har foreslået uændret kontingent, d.v.s. 110 kr. for enkeltmedlemsskab og 130 kr. for familiemedlemsskab.

Forslaget vedtages.

- Ad 8. Grethe West: foreslår bestyrelsen udvidet med Karl Ryfner.

Chr. Mygind Sørensen må afvise forslaget, da det er for sent at opstille kandidater til bestyrelsen under generalforsamlingen.

Anne Walbon foreslår, at sidste frist for opstilling af kandidater til bestyrelsen, fremgår af generalforsamlingsindkaldelsen.

Bestyrelsesmedlemmerne på valg opnår genvalg.

Ingvar Zangenberg, konstitueret medlem af bestyrelsen og bestyrer af medlemskartoteket, vælges til bestyrelsen.

Ad 9. Revisorerne genvælges.

Chr. Mygind Sørensen pointerer, at der skal være 2 revisorer, men på regnskabet, er den enes underskrift tilstrækkelig.

Ad 10. Ole Bidstrup er glad for arbejdet med bladet og mere tilfreds med resultatet i takt med øget hjælp af EDB.

I årets løb er udkommet 4 blade og 1 Festivalhæfte, - Tak til Ingvar Zangenberg for de dejlige tegninger.

Samarbejdet med Faxe Tryk er godt.

Ole Bidstrup foreslår, at der udgives en "orkan-bog" med udgangspunkt i S.C. Jul Nielsens dagbog, samt gamle og evt. nye billeder.

Birkow-Andersen er glad for boganmeldelserne i bladet og foreslår, at der bringes en anmeldelse af Henning Henningsens nys udgivne bog om kirkeskibe.

Ad 11. Grethe West bringer hilsner fra Lucy og Cecil George, St. Thomas, som er i Puerto Rico og har det godt.

Majbrit Petersen anfører, at på øerne savner man mødeaftræf, i lighed med vore, der kan føre medlemmerne sammen. Foreslår, at der købes en Danmarksfilm, som kan vises på øerne for at øge interessen for Danmark. Endvidere er von Scholten-filmen endnu ikke vist på øerne. Foreslår iøvrigt en indsamling her, til støtte for "Hugos" ofre.

Chr. Linde anmoder bestyrelsen om, medvirken til, at von Scholten-filmen udlånes til V.I.

Anne Walbom foreslår, at der p.g.a. orkanen Hugo samles penge ind, som gives til "Friends of Denmark", der må stå for fordeling efter behov.

Chr. Mygind Sørensen tager på bestyrelsens vegne de stillede forslag til efterretning.

Takker for god orden under mødet.

Formanden takker dirigenten for veludført mødeledelse.

Referat ved Erik Thornval.

Eva Ganneskov In memoriam

FRA NESE HARPER OG FRANZISCA VON SCHOLTEN HAR BLADET MODTAGET:

Friendship with Eva Ganneskov has been among some of the most cherished and truly significant experiences during the years I have resided in Denmark.

In the summer of 1985, we were brought together as a result of a special radio program (via satellite) from Denmark to St. Thomas, Virgin Islands. Eva Ganneskov participated with her historical account of the "Fire Burn". Apparently our chemistry was compatible and we seemed to have been instantaneously drawn together. I had no way of knowing how many afternoons we would share interesting conversation, over cups of tea and sweets of every description, as the friendship perpetuated:

The loss of Eva Ganneskov in June of this year was a very sad experience. It was extremely painful to observe the energy of life exhausted in someone who had been so active and contributed so greatly - historically - to an organization she loved and believed so firmly in. Regretfully, she was unable to recognize a greater degree of her valuable contribution.

My last memory of Eva Ganneskov's activity relates to the countless, careful and painstaking hours of research at the National Archives, securing information eventually to be associated with material contained in an original journal kept by Captain

Raupach. The results of her arduous research has contributed greatly to a publication by a historian in the Danish West Indian Society.

Eva Ganneskov will be greatly missed, if not by others, certainly by me. I would like to feel that the memory of her and our friendship we developed will serve as inspiration and a guide in the years to come.

Eva Ganneskov's urn was placed in the Raupach family burial site (3 B 543) in Solbjerg Kirkegaard September 26, 1989.

Nese Harper

Eva Ganneskov var en kær veninde, hendes sidste tid var præget af sygdom og triste tanker angående en bog, hun havde arbejdet på i mange år. Al materialet, den originale dagbog, fotografier, alt var hendes.

Hun bad om hjælp og fik den, også den økonomiske, men hendes navn stod ikke på forsiden.

Massa Peter er min tipoldefar, hans valgsprog var og mit er:

"PLUS ESSE QUAM VIDERI"

Franzisca von Scholten
Medlem fra 1966

2346

602603

00

S MØRKVIG

GRÆNSEVEJ 13
2820 GENTOFTE

DANSK VESTINDISK SELSKAB - Foreningsadresser

Overlæge Gunnar Thornval
Borgevej 11, 2800 Kgs. Lyngby
42 88 43 32

Direktør A. Meinertz Knudsen
Rosavej 24, 2930 Klampenborg
31 63 72 61

Afdelingsdirektør
Knud Lund Petersen
Lyngskrænten 23, 2840 Holte
42 80 29 65

Overlæge Chr. Mygind Sørensen
Jagtvej 215A, 10 etage
2100 København Ø
31 29 33 63 (bedst eft. 19)

Turistfører Edith Torp
Lyngbyvej 281, 2900 Hellerup
31 65 73 84

Universitetslektor Ove Hornby
Frederiksberg Bredegade 13A
2000 Frederiksberg
31 87 56 28

Rigsarkivar Vagn Dybdahl
Rigsarkivet, Rigsdagsgården 9
1218 København K

Museumsdirektør,
dr. phil Henning Henningsen
Flynderborgvej 7, 3000 Helsingør
49 21 21 50

Museumschef Steffen Linvald
Skovshovedvej 39
2920 Charlottenlund
31 63 76 68

Arkivar, cand. mag. Erik Gøbel
Kingsvej 16, 4600 Køge
53 65 90 50

Læge Erik Thornval
Asavænget 6, 2800 Lyngby
42 88 74 52

Vagtmester John Dybart
Tømmerupvang 30, 2770 Kastrup
32 52 02 81

Kommandør Søren Laub
Skovagervej 19, 2920 Charlottenlund
31 63 90 15

Medlemssekretariatet

*Alle henvendelser
vedr. indmeldelser
og adresseforandringer
rettes til:*

INGVAR ZANGENBERG
DYREHAVEVEJ 28
2930 KLAMPENBORG
TELEFON: 31 64 02 63

DANISH WEST INDIAN FRIENDSHIP PICTORIAL FESTIVAL 1989

DANISH WEST INDIAN
SOCIETY

Information om Dansk Vestindisk Selskab

Da Danmark i 1917 solgte sine vestindiske kolonier til USA, ophørte 250 års politisk samhørighed, og Dansk Vestindien blev til U.S. Virgin Islands.

Med henblik på en fortsat kulturel forbindelse mellem moderlandet og øerne stiftedes venskabsforeninger på St. Thomas, på St. Croix og i Danmark.

Den danske forening, der er upolitisk, stiftedes 15. juni 1917 som klubben "Dansk Vestindien", der i 1938 blev reorganiseret som forening og i 1969 fik navnet "Dansk Vestindisk Selskab".

Selskabets formål er:

A. - at samle alle, der har eller har haft tilknytning til det tidligere Dansk Vestindien samt andre, der måtte have interesse for bevarelsen af minderne om disse tidligere danske kolonier.

B. - at støtte interessen for Danmark i det tidligere Dansk Vestindien.

C. - at skabe og opretholde kulturelle og venskabelige forbindelser mellem Danmark og U.S. Virgin Islands (St. Croix, St. Thomas og St. Jan).

Formålet søges gennemført ved:

A. - Møder, sammenkomster, foredrag og anden mødevirksomhed.

B. - Udgivelse af et medlemsblad.

C. - Samarbejde og korrespondance med de på St. Thomas og St. Croix eksisterende foreninger med tilsvarende formål.

D. - Formidling af personlige kontakter gennem gensidige besøg.

Siden 1967 er de gensidige besøg organiseret som en festival, der afholdes hvert andet år, skiftevis i Vestindien og Danmark.

Under disse festivals indkvarteres gæsterne privat hos foreningens medlemmer, og der arrangeres selskabelige sammenkomster og udflugter.

Det årlige kontingent er for enkeltmedlemmer 110 kr. og for parmedlemmer 130 kr. Foreningen har for øjeblikket ca. 800 medlemmer.

Ansøgning om medlemsskab rettes til medlemssekretariatet.

Modtagelsen på Gl. Dok blev mærkelig, fordi vore venner ikke kom samlet. Om formiddagen kunne man vente inden døre, men det var kun få, der kom. (Foto Chr. Lindhe) Om aftenen var Gl. Dok lukket, så det foregik i halvmørke på pladsen, men humøret fejlede ikke noget. (Foto: Ruth Stolbjerg)

Det smukt restaurerede Dehn's Palæ vakte beundring, også selv om trapperne var svære at komme op ad for nogle af vore ældre gæster. (Foto: Gunnar Thornval (øverst) og Ruth Stolbjerg (nederst))

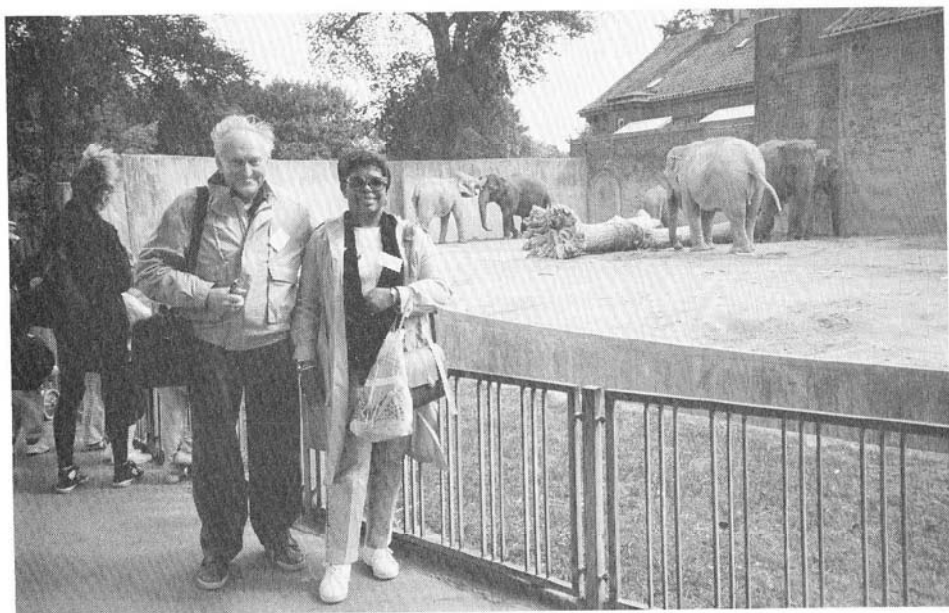

Kongelige lokaler: Riddersalen på Kronborg vækker altid begejstring, men denne gang var der også besøg i "salene" på det Kgl. Teater - her i teatrets nye og meget moderne fløj. (Foto: Ruth Stolbjerg)

Øverst: Zoo's populære direktør Bent Jørgensen hyggesnakker inden velkomsten til de mange gæster og værter (Foto: Ruth Stolbjerg) Nederst: Dyr er altid en god baggrund, og hvem har set elefanter på øerne...? Yvonne Prince Phipps sammen med Erik Wichmann Nielsen. (Foto: Wichmann Nielsen)

I Roskilde Domkirke er det helt sikre kort Charlotte Amalie's Sarkofag, som især gæsterne fra St. Thomas var interesserede i.

Og ved det hyggelige besøg i de små haver var gæster og værter pludselig som en flok pressefotografer. Forklaringen ses på næste side, nemlig alle deltagere, som bevisligen er født som danske før overdragelsen i 1917.

(Foto: Gunnar Thornval)

(Foto næste side: Gunnar Thornval)

Yvonne Hunt George, St. Croix, Mary D. Classen og Ilva Benjamin, St. Thomas, greb sangbøgerne under et privatbesøg hos Birkov Andersen. (Foto: Birkov Andersen) Privat festlighed hos Bent Petersen med smil og glæde. Inger Lund Petersen, Anthony Boschulte og Alfred Jacobs. (Foto: Bent Petersen)

Ruth Wallcott og Pat Jones på besøg hos familien Lindhe. (Foto: Lindhe) Og Tivoli er sikkert trækplaster. Else og Hans E. Mygh, Sys og Jytte Wichmann Nielsen fik trukket Yvonne Prince Phipps i Grøften. (Foto: Wichmann Nielsen)

Trængsel ved indgangen til salen i Odd Fellow Palæet, hvor den store Galla Diner foregik. (Foto: Ruth Stolbjerg) Og efter spisningen blev der danset til Sct. Peder Band Copenhagen's muntre musik. (Foto: Gunnar Thornval)

Der var plads til flere på dansegulvet. Det blev fyldt op, da de to toastmasters, Anne Walbom og Lars Holst fik alle til at danse børnedanse. Her er Anne Walbom i glad diskussion med Marott-Andersen lige efter. I midten Irene Harrigan. (Foto: Lindhe) Afsked. Farvelscene fra Kastrup. (Foto: Ruth Stolbjerg)

Vejret var venligt, da turen gik til det idylliske Dragør. Her et pusterum ved havnen. (Foto: Lindhe) På turen gennem byen var der naturlig begejstring for de smukke gamle huse. (Foto: Birkov Andersen)

DANSK VESTINDISK SELSKAB - Foreningsadresser

Overlæge Gunnar Thornval
Borgevej 11, 2800 Kgs. Lyngby
42 88 43 32

Direktør A. Meinertz Knudsen
Rosavej 24, 2930 Klampenborg
31 63 72 61

Ingvar Zangenberg
Dyrehavevej 28, 2930 Klampenborg
31 64 02 63

Afdelingsdirektør
Knut Lund Petersen
Lyngskrænten 23, 2840 Holte
42 80 29 65

Overlæge Chr. Mygind Sørensen
Jagtvej 215A, 10 etage
2100 København Ø
31 29 33 63 (bedst eft. 19)

Turistfører Edith Torp
Lyngbyvej 281, 2900 Hellerup
31 65 73 84

Universitetslektor Ove Hornby
Frederiksberg Bredegade 13A
2000 Frederiksberg
31 87 56 28

Rigsarkivar Vagn Dybdahl
Rigsarkivet, Rigsdagsgården 9
1218 København K

Museumsdirektør,
dr. phil Henning Henningsen
Flynderborgvej 7, 3000 Helsingør
49 21 21 50

Museumschef Steffen Linvald
Skovshovedvej 39
2920 Charlottenlund
31 63 76 68

Arkivar, cand. mag. Erik Gøbel
Kingosvej 16, 4600 Køge
53 65 90 50

Læge Erik Thornval
Asavænget 6, 2800 Lyngby
42 88 74 52

Journalist Ole Bidstrup
Lykkesholms Alle 2A, 4.sal
1902 Frederiksberg C
31 24 10 20

Vagtmester John Dybart
Tømmerupvang 30, 2770 Kastrup
32 52 02 81

Kommandør Søren Laub
Skovagervej 19, 2920 Charlottenlund
31 63 90 15

Medlemssekretariatet

*Alle henvendelser
vedr. indmeldelser
og adresseforandringer
rettes til:*

**INGVAR ZANGENBERG
DYREHAVEVEJ 28
2930 KLAMPENBORG
TELEFON: 31 64 02 63**

En præsident foran frihedsgudinden. Ilva Benjamin i Legoland sammen med Pia Lund. (Foto: Mary Nielsen) Og hvilken chance for såvel Virgin Islanders som nostalgiske danskere: En tur en i linie 7. Sikken en tur! (Foto: Gunnar Thornval)

